

Projekt z dnia 11 grudnia 2024 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA ¹⁾

z dnia r.

w sprawie ramowego programu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2527 oraz z 2024 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się ramowy program kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. Określa się wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2024 r.²⁾

MINISTER ZDROWIA

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Alina Budziszewska-Makulska
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 2704).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 23 lipca 2024 r. w sprawie ramowego programu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej (Dz. U. poz. 1147).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie ramowego programu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej jest wydawane na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2527 oraz z 2024 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowy program kursu obejmujący założenia organizacyjno-programowe, plan nauczania zawierający rozkład zajęć, wykaz treści nauczania i wymaganej wiedzy oraz szczegółowe warunki ukończenia kursu, uwzględniając zakres wiedzy niezbędnej do udzielania świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, zwanej dalej „POZ”;
- 2) wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej, mając na uwadze zapewnienie jednolitości wydawanych zaświadczeń.

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 lipca 2024 r. w sprawie ramowego programu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej (Dz. U. poz. 1147).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy lekarzem POZ jest lekarz, który:

- 1) posiada tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej albo
- 2) odbywa szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie medycyny rodzinnej, albo
- 3) posiada specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej, albo
- 4) posiada specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, pod warunkiem ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej,

z którym Narodowy Fundusz Zdrowia, zwany dalej „NFZ”, zawarł umowę o udzielanie świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej albo który wykonuje zawód u świadczeniodawcy, z którym NFZ zawarł umowę o udzielanie świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, wybrany przez świadczeniobiorcę zgodnie z art. 9 ustawy.

Ponadto zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy lekarzem POZ jest także lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub posiadający specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, udzielający świadczeń zdrowotnych z zakresu POZ przed dniem 31 grudnia 2024 r. Warunkiem jest, aby wskazani lekarze specjaliści posiadali ukończony kurs w dziedzinie medycyny rodzinnej.

Dla lekarzy posiadających specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii lub posiadających specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub

posiadających specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych obowiązek posiadania odbytego kursu będzie obowiązywał od dnia 1 stycznia 2027 r.

Zatem co do zasady lekarzami POZ są lekarze wskazani w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 ustawy. Oprócz tego lekarzami POZ są również lekarze wskazani w art. 6 ust. 1 pkt 4 – posiadający specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii oraz ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy – posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub posiadający specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, pod warunkiem jednak ukończenia kursu.

Jednocześnie, zgodnie z przepisem art. 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1172), zwanej dalej „ustawą o zmianie”, lekarz:

- 1) który posiada specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii,
- 2) inny niż wymieniony w pkt 1, udzielający nieprzerwanie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przez okres nie krótszy niż 10 lat, świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej

– zachowuje po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do udzielania świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.

Zatem obowiązek ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej nie dotyczy tych lekarzy spośród lekarzy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i w art. 6 ust. 2 ustawy, którzy na dzień wejścia w życie ustawy o zmianie (tj. 29 września 2007 r.), spełniali warunki, o których mowa w art. 14 ustawy o zmianie.

Ponadto zgodnie z art. 12 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o zmianie CMKP”, obowiązek ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej nie dotyczy lekarzy, którzy przez okres co najmniej dziesięciu lat udzielali świadczeń zdrowotnych z zakresu POZ jako lekarze POZ.

Wydanie nowego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy o zmianie CMKP i konieczności dostosowania projektowanego rozporządzenia do nowej delegacji. W związku z

przejściem z formy stacjonarnej składającej się z części teoretycznej i praktycznej na formę e-learningową kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej zrezygnowano z nabywania umiejętności, które są charakterystyczne przy zajęciach praktycznych. Zamieniono wykaz umiejętności na wykaz wymaganej wiedzy, którą należy uzyskać po zakończeniu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej. Ponadto wprowadzono konieczność uregulowania przepisami rozporządzenia wymogu otrzymania po pozytywnym ukończeniu kursu zaświadczenia i opracowania jego jednolitego wzoru. Zgodnie z art. 6 ust. 4b ustawy uczestnik kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej po jego ukończeniu z wynikiem pozytywnym otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu obejmujące następujące dane:

- 1) nazwę i adres organizatora kursu;
- 2) nazwę kursu;
- 3) imię i nazwisko uczestnika kursu;
- 4) numer prawa wykonywania zawodu lekarza;
- 5) nazwę organu wydającego prawo wykonywania zawodu lekarza;
- 6) datę odbycia kursu;
- 7) informację o ukończeniu kursu z wynikiem pozytywnym;
- 8) datę wydania zaświadczenia;
- 9) podpis z podaniem imienia i nazwiska osoby reprezentującej organizatora kursu.

Wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej stanowi załącznik nr 2 do projektowanego rozporządzenia.

Zakłada się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 grudnia 2024 r., co jest skorelowane z art. 41 ustawy o zmianie CMKP.

Projektowane rozwiązania nie skutkują zwiększeniem wydatków dla budżetu państwa. Koszty kursu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy, pokrywa lekarz lub świadczeniodawca, z którym NFZ zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju POZ.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt aktu nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym, nie przeprowadzono oceny skutków ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.